

ентация в политически революционер от общонационално значение."/46/

Към средата на 60-те години на XIX век в средите на българската емиграция в Румъния се наблюдава все по-ясна поляризация на социално-политическа основа. Привържениците на активните революционни методи на действие се обединяват около Раковски и създават през декември 1866 г. нова организация - Върховното Народно Българско Тайно Гражданско Началство (ВНБТГН), с главна цел - на основата на една обща идеология, строга дисциплина и единоначалие, да ръководи и координира всички прояви на четничеството, като форма на националноосвободителна борба. На 1 януари 1867 г. е готов и "Привременния закон за народните горски чети за 1867 л-то". В спомените си Христо Македонски отбелязва: "Вършихме много неща, които ни поръчваше Раковски. Зимата на 1866/1867 г. прекарахме в приготвяне на куршуми: излеяхме до 48 000 куршума и приготвихме нужните фишеци с барут. Това ставаше по разпореждане на Български комитет (ВНБТГН - б.м.), какъвто съществуваше тогава и който беше замислил с една обща и усилена организация да предприеме и извърши една по-голяма, една по-съществена работа."/47/

Организираното преминаване на бойни единици в България се явява основен момент в плановете на Г.С. Раковски за освобождение. На четите - добре подготвени и обучени, се гледа като на основни ядра от бъдещата въстаническа армия. Ето защо с особена важност се поставя въпросът за тяхната надеждна военнотехническа подготовка и ръководство. Не случайно за войводи през 1867 г. са определени Панайот Хитов, Филип Тотю, Хаджи Димитър и Стефан Караджа. "В 1866 г. г-н Иван П. Хр. Кършовски е действувал задружно с пок. Раковски и Н.Балкански и войводите Хаджи Димитър, Стефан Караджата, Панайот Хитов, Филип Тотю и Дядо Желю Чернев в подготовлението на български чети за преминаването им в Стара планина за през тая и следущата година (пролетта на 1867 г.)" - се казва в свидетелство, издадено по-късно на Иван Кършовски и подписано от редица дейци от 1867 г./48/ В своите "Дне-